

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám.
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTÉSI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-teri közleményeket kiadó-hivatalunk méret szerint ócsón számít.

Egyes példányok kaphatók: nyomdánkban, Stark N. és Untermüller E. könyvk-ben számonként 5 krért. Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkihordó útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Út az óra.

Budapest, november 26.

Ausztriában még a forradalom nem tört ki, de a parlamenti rémuralom már beköszöntött. Tegnap óta az alkotmány megszűnt. A törvényhozás terméke szentélye a legképtelenebb hatalmi erőszak és megvetésre méltó rendőri brutalitás színhelyévé alacsonyított le a Badeni-kormányt és ennek utálatot keltő szolgájává súlydát Abrahamovicz képviselőházi elnök által.

Lelkem előtt lebeg a nagy francia forradalom köztanácskozásainak minden mozzanata, a féktelen szenvedély legőrületesebb rohamaival, egészen azon viszonyig, mikor a kouvett XVI. Lajos ívérét szomjuhozva, kimondja a halálos ítéletet.

Az utcát, a minden józan emberi érzésből kivetkőzött néptömeg vad szenvedélyének pusztító vihára sópári végig, hogy utjában legázoljon minden rendet, minden törvényt, minden szépet, minden nemest és minden szentet. S a fékevesztett indulat pusztít, öl és éget, s rémületet kelt és vért fagyaszt mindenütt, ahol legkisebb lég sóhajt.

De az iszonyatnak e képtelensége szilaj vad erejével csak az utcát és nyilvános köztereket tölti be s bár megostromolja a törvényhozás terméket is: a törvényalkotás szentélye ment maradt attól, hogy akár a csócselék sáros lába tapodja végig, akár a rémuralom szuronya szállhassa meg.

Bécsben a tömeg az utcán még nem gyilkol. Badeni még büszkén emeli hatalmi erőszakától ittasult fejét, de a törvényhozás terme már nem az elvek, az eszmék és igazságok mérközésének színtere, hanem Abrahamovicz szuronyainak hitvány tanyája lett.

Kaszárnya ez, hol porkolóbak járnak s szabadságuktól megfosztott, biliucra vert ajku embereket kötözve, czipelve kísérgetnek.

Tegnap kimondták, hogy aki a provizórium ellen még tovább is obstruálni mer, azt egyszerűen kidobják a rájkszrátból. Ma azt tették, amit tegnap megígérték. Többet tettek. Mert az ellenzék vezérférfiit benn a képviselőházban tartóztatták le a törvényhozás terméket megszállta fegyveres rendőrök.

Ez a Badeni alkotmánya.

Ez az osztrák képviselőház legújabb törvényalkotási módszere.

A francia konvent halálra ítélte XVI. Lajost, de szuronyos rendőr nem szennyezte meg a konvent tanácskozását.

Julius Caesárt a kapitóliumban leszurta Brutus és Cassius, de ezek nemesek voltak és a szenátusnak tagjai.

Az osztrák képviselőházból zsandárszuronyral verik ki a képviselőket. S egy megfojtogatott és megpofozott ember vérlázító

erőszaka az alkotmány nevében tapodja az elnöki piederstálat.

A legalkotmányosabb uralkodónak, mint mondják, kinosan esik, hogy hű németjei Badeni jármát hordani nem akarják és Abrahamovicz világra szóló elnöki erőszakoskodásait pofonnal fizetik.

S a legalkotmányosabb uralkodó, mikor tudtára adják szolgálói, hogy holnap az alkotmányon a képviselőházban szuronyokkal fognak gyalázatos tort úlni: elmegy, hogy ne lássa és közölről ne hallja az alkotmánysértésnek e rémületet.

Talán a császárnak mégis inkább Bécsben kellett volna maradnia, mert miniszterei az ő nevében csak szolgálói az alkotmánynak, míg ő annak őre, törvényes palládiuma.

Talán ha a császár Bécsben marad, megmarad Ausztriában az alkotmány, de bukik a kormány. S míg a nép ide megvetéssel abczugot kiált, oda föl, alkotmányt védő uralkodója felé, egy örökké hangzó éljenzést emel.

Ennek már vége.

Az uralkodó tanácsosai maradnak, de az alkotmány elveszett Ausztriában.

Az elégtelenség és elkeseredés vihára, mint vulkán hánykolódik odaát az osztrák nép lelkén. Hol végződik az alkotmány nevében a parlamentből szuronyos asszisztencia mellett megindított osztrák forradalom, azt e pillanatban kiszámítani nem lehet.

De nekünk magyaroknak, mint a monarchia egyik alkotmányos felének nincs időnk aritmetikát vetni, hogy miként dőlnek és miként végződnek és miként fordulnak fel odaát fenekestől az állapotok.

A Lajtántúlról csapkodó forradalom szele nekünk sorakozást, sietős őrállást parancsol alkotmányunk és mindenek felett hazánk függetlensége nevében.

Hogy mit csinál most már tulnan Abrahamovicz, az ő szuronyal összetobozott társaival, az most már az alkotmányos Magyarországra nem tartozik.

Amit ők irnak, az többé nem törvény. Az egy botrányos államcsíny hitvány okirata lesz, melyre alkotmányos magyar ember és törvénytisztelő igazi hazafi a 67-iki kiegyezés nevében egy percze sem teheti, nem teszi, de ne is merje tenni a lábát, mert ez egyenlő volna Magyarországon a forradalom szellemének felidézésével.

Itt ma még államjogi szempontból béke, törvény és rend uralkodik, de hogy a nyugalom, a tiszta hazafiság szikláján rendületlenül maradjon, tovább egyetlenegy perczig sem szabad a magyar törvényhozásnak vakációban elmélkedni az osztrák forradalmi állapotok felett. Hanem haladéktalanul össze kell úlni a törvényhozásnak és a magyar

alkotmány nevében az egész világ előtt tiltakozni az ellen, hogy az osztrák-magyar kiegyezéshez Ausztriában szuronyal írják meg az államokiratot.

S ha a Bánffy-kormányának még most is van ideje összetett kézzel nézni az osztrák viszonyokat, s nem látja szükségét, hogy szándékáról tájékoztassa a magyar parlamentet, akkor az ellenzéknek kell követelni a Ház elnökétől, hogy az országgyűlés haladéktalanul összehívassék.

Oly örült ember az osztrák parlamentben történt után nincs Magyarországon, hogy itt most már csak egy pillanatra is lehessen a provizóriumról beszélni, sem a 67-iki kiegyezés, sem az ugynevezett 14. szakasz alapján.

A perszonál-unió órája ütött. Ébredjenek Magyarországi függetlenségi eszméjének hívei, harcosai, szerte e hazában!

A negyvennyolczas eivék képviselői számára kong a hivatató harangszó. Huzza a kötelet a történelem kérielhetetlen logikájának örök törvénye.

Siessetek a törvénynek házába őrt állani a feltámadás koporsójánál.

A kő, mely jogainkat és szabadságunkat fedte, immár lelkünk sirjáról fölszakadt.

Őrt álljatok. Vigyázzatok és imádkozzatok!

Amint kötelességeket hiven teljesítetek, akképpen áldjon, vagy verjen meg az Isten benneteket!

Sima Ferencz.

Felfordult világ Bécsben.

Napok óta végtelen izgatottság duija fel a bécsi parlamentet s semmitit meg a tárgyalás lehetőségét. A provizóriumról van szó, tehát arról a törvényjavaslatról, mely szerint az Osztrák- és Magyarországek között 30 évig fennálló közös ügyekről a kiegyezés egy évig fennmaradjon az eddigi formájában, hogy majd az egy év letelte után újabb szerződés kötéssék a 67 es alapon.

Ezt a törvényjavaslatot a magyar parlament — az ellenzék szegényére — már a múlt hónapban igen rövidesen letárgyalta, elfogadta.

Odaát ez nem megy olyan könnyen. Az osztrák képviselőházban az ellenzék nem alkuszik, nem tágit, nem fél, hanem a legerősebb fegyvereit veszi ele. Náluk az obstrukció nem az, a mi nálunk volt: hatalmas beszédekbe foglalt csatarendje az érveknek, újabb és újabb kérdéseknek, határozati javaslatoknak, indítványoknak foglása, melyek mindenike újabb vitának, újabb érveknek és így újabb nagy beszédeknek szülőanyja. Ők már e mód-szeret a kormánypart kényszerítése folytán fölvaltatták azal, hogy minden legkisebb kérdésnél, minők például a jegyzőkönyv felolvasása hitelesítés, halomszámra terjesztették elé indítványait s minden aprókossággal felett kérték az időrabló névszerinti szavazást.

E közben heves jelenetek fordultak elő.

A képviselők egymást, a miniszterelnököt sőt a ház elnökét a legképtelenebb kifejezésekkel sértgették, melyek között a hazafuruló gazember csak úgy hányódott, mint nálunk az „adjon Isten”.

Ez sem volt elég. A provizorium tárgyalásának első napján szerdán, a képviselők a szó szoros értelmében hajba kaptak; öklötűt, torok-

ragadás, kézzurás fordult már elő. A karzat pedig ujjongott és melegen üdvözölte a baloldalt, melyet a véres tanácskozások sem félteltek meg.

Csütörtökön, 25-én a kormány nagy fuffanggal a házszabályok olyan módosítását fogadta el pártjával, melynek erejével — igaz, hogy a parlamentarizmust teljesen arcuzl útve az ellenzék megzabolázhassák.

Erre aztán pénteken kitört a forradalom a házban és az ostromállapot. Abba a házba, hol az osztrák nép képviselői hazájuk sorsa felől tanácskoznak vannak hivatalba, betört felsőbb parancsra a rendőrség és most az alkotmányos szabadság jogai gyakoroltatnak egyenruhás pribékek fegyverei között. Száz rendőr szállotta meg a parlamenti palotát, kik vagy tizenöt képviselőt az ellenzék sorából vérsere verve dobta ki a képviselőházból az elnök parancsára, kinek e brutális eljárása a jogot az említett módosítás adta meg.

Es aztán alkotmányosság!

Ez az ellenzék mégsem látja. Egyik képviselő, mikor vérsere verve kidobták, így kiáltott fel: éljen a forradalom!...

Az egész Bécs forrong. A diákok tüntetést rendeznek, a nép éljenzi az ellenzékét és szítja a kormányt a hogy mit hoz a holnap, azt a jó Isten tudja, — mi pedig várunk és — reménykedünk.

De hát mit akar most a bécsi ellenzék?

Azt, a mit mi már harmincz esztendeje zászlónkra irtunk, a miért ennyi idő óta harcolunk: Magyarország és Ausztria különválását.

Tehát csak tovább! Bármily brutális is a harcmodoruk, akár a nagy Germánia kebelére akarnak borulni, akár önálló ország akarnak lenni s bármily durva szitkokkal is illetnek bennünket; csak harcoljanak tovább lelkesedve, halálmegvetéssel eszközölve nélkül. bátran és elszántan, függeszkedjenek az akasztók fel azokat, kik a két ország további összekapcsolásának hívei: — mert nincs igaz magyar, ki az ő ellenségeinek akarna segíteni. Azoknak a magyar uraknak pedig kik oly egyedül üdvözítőnek tartják a kiegyezést, figyelmükbe ajánljuk:

hogy 1848. márczius 13-án kiűzték a forradalom Bécsben, 1848. márczius 15-én Budapesten.

Tájékoztató. Azok, akik a zavarosan szeretnek halászni, sehogy se szívelhetik azt a higgadt és mérsékelt hangulatot, mely pártunkat a legutóbbi városi közgyűlésen történt eseményekkel szemben áthatja. Nem szívelhetik, hogy mi nem akarunk mindezen áron háborút, hanem nyitva hagyjuk az utat, mely a békekességhez vezet.

Nem sokat adunk a bosszúságukra és nem engedjük magunkat üres handabandák által provokáltatni. Azért nem is reflektálunk a „bérencztoll” piszkolásaira, melyeknek szembetűnőleg az a célja, hogy kihozunk bennünket a békétüresből és akarunk ellenére is belelovaljon valami hevesebb akcióba.

— Ezekre a hecczelődésekre mindössze egyetlen megjegyzést teszünk, s ez az, hogy pártunk már a mult vasárnap tartott értekezleten megállapodott abban, hogy a minapi rakoncátlanóság dicstelen hősei: Bíró Elek és Horváth Jenő ellenében nem forszíroz semmiféle megtorló rendszabályt.

Az értekezleten ugyanis az a nézet jutott többségre, hogy széksértési bírságot csak azon közgyűlésben lehet kiszabni, amelyben a tett elkövetett. Minthogy pedig a polgármester a határozat kimondása előtt feloszlatta a közgyűlést, az akkori széksértés többé nem tárgyalható; csupán a polgármestert lehet felelősségre vonni azért, amiért megakadályozta a bírság alkalmazását.

Tehát most már egészen a polgármester akaratától függ, hogy a vizálynak egy tapintatos nyilatkozattal véget vessen. Mert hogyha a méltán várt nyilatkozat megtörténik, akkor elcsitul az egész dolog, bármennyit okvetlenkedik a félhivatalos újság.

Ez az, amit tájékoztató el kellett mondanunk, nem a félhivatalos újságnak, hanem azoknak, akiket a dolog közvetlenül illet.

Egy kis helyreigazítás.

Amily régi, ép oly jogos törekvése Szentes város közönségének, hogy a határába beékelte puszta-kozások — Teés és Fábinnak Sebestyén — a város kötelekésbe bevonassanak.

Igazán fölösleges szószaporítás volna e törekvés jogos és természetes voltát fejtegetni, mert tisztában van azzal mindenki, még meguk az érdekelt puszta-kozások is; s a jövő század történetirója szinte hihetetlennek fogja találni, hogy a kérdés fölélt még vitáztak is az emberek; valamint csodálatosnak és érthetetlennek tünik majd föl az is, hogy a tisztelt vármegye évekig töprengelt a tárgyalások megindításán, holott már a helyesebb adminisztráció szempontjából is neki kellett volna a bekebelezést kezdeményezni. Persze, a jövő század történetirója arra nem is mer gondolni, hogy a vármegye az ő legnagyobb fiát: Szentes várost, mostoha gyermeknek tekintti.

No de ne rekrimáljunk, hanem elégedjünk meg azzal, hogy a vármegye — ha későn is — végre megmozdult és megindította a számtalanszor sürgetett eljárását.

Azt előre tudtuk, hogy a Potemkin-falvak, amelyeket Teésnek és Fábinnak neveznek, közel lábbal tiltakozni fognak a bekebelezés ellen, mert hiszen nekik sokkal kényelmesebb a városiasság előnyeit ingyen élvezni. De arra már csakugyan nem gondoltunk, hogy innét Szentesről emelkedjék hang, mely azt vitatja, hogy: „nincs törvényes alapunk a kívánság teljesítésére” mivel hogy „a mai községi törvények az érdekelt községeknek hagyják fenn a kezdeményezést és elhatározást.” stb.

Igy írja ezt a „Közérdek”, amelyről különben semmi okunk sincs föltételezni, hogy Szentes hátrányára akar dolgozni. Minthogy azonban nyilvánvaló, hogy tisztelt lapjaink tévedésben van, midőn a mai törvények mellett és az illető puszta-kozások vonakodásával szemben abszolút lehetetlenségnek tünteti föl a bekebelezést, hát kötelességünknek tartjuk az idézett állítást helyreigazítani. A dolog ugyanis így áll:

Teny ugyan, hogy a községi törvény 148 §. a.) pontja valamely puszta-kozások más községhez való csatolását első sorban ahoz a föltételhez köti, hogy az átsatolást a puszta tulajdonosainak azon része kívánja, mely az alamaadónak felsőnél nagyobb részét fizeti. Amde a 149 §. második bekezdése szóról szóra a következőket mondja:

„Ha valamely község vagy rendezett tanácsú várossal összefüggő területrészen a közelében fekvő község vagy városhoz való átsatolását magasabb közigazgatási, kivált pedig rendőri tekintetek követelik: ezt a belügyminiszter az illetékes törvényhatóság meghallgatása után a 148 §. a.) pontja alatt foglalt feltétel hiányában is elrendelheti.”

Ezekből mindenki láthatja, akinek szeme van a látásra, hogy nem föltétlenül szükséges az érdekelt puszta-kozások „kezdeményezése és elhatározása”, hanem minden attól függ, hogy miképp informálja a vármegye a belügyminisztert; vagyis — magyaráz mondva — akarja-e a vármegye az átsatolást vagy nem?

Ha akarja, akkor beszélhet és tiltakozhat Teés-Fábinnal, amennyit nem restel; a belügyminiszter a vm. információjára bizonyosan elrendeli az átsatolást. Ha ellenben a vármegye a puszta-kozások mellett foglal állást, akkor Szentes csakugyan hiába hivatkozik akár a méltányosságra, akár a célszerűségre.

Kíváncsian várjuk már most, hogy a tisztelt vármegye — amelynek vezetői néha olyan hangosan emlegetik, hogy Szentesen látták meg a napvilágot — végre valahára valamelyes jóakaratot tanusít-e a város iránt.

Társulati közgyűlés.

A kőrös-tisza-marosi ármentesítő társulat nagy érdekeltége f. hó 23-án, kedden délelőtt tartotta H. M. Várhelyen évi rendes közgyűlését.

A közgyűlés igen sima lefolyású volt mert az ellenzéki elemeket szerencsésen kitaktizálták a közgyűlésből, s így családi körben intézték az ügyeket. Egyedül Baksa Lajos hmv. polgármester szólalt fel több tárgynál, de a nyert felvilágosításokban ő is megnyugodott.

A központi választmány évi jelentésének be-terjesztésénél Baksa két irányban emelt kifogást. Egy részről nem találta helyesnek, hogy a f. évi rendkívüli árvis következtében szükségelt töltésjavítások az igazgatást költségek terhére eszközöltetnek, mert ez által a fensiki birtokok méltatlanul sújtat-

nak; másrészt azt kifogásolta, hogy az árter újra osztályozása csak a belvizektől mentesített területekre rendelkezett el, holott egy 1892. évi miniszteri rendelet értelmében az összes árteri földekre új osztályozást kell elrendelni.

A közgyűlés egyhangulag tudomásul vette az évi jelentést, azzal, hogy az egész árter újraosztályozására nézve a kataszteri bizottság véleményadásra hivatott fel.

A többi tárgyaknál változatlanul elfogadtatták a választmányi javaslata s a költségvetés is, egyhangulag elfogadtatták.

Az elnök, alelnök és 40 központi választmányi tagnak három évre leendő megválasztása céljából Dobosy Lajos elnöke alatt kiküldetett a szavazatszedő küldöttség.

A választás eredménye a következő:

Elnök: Gróf Károlyi Tibor, alelnök: Garzó Imre. Választmányi tagok:

I. A békés-bábockai szakaszon:

Gróf Károlyi Sándor. Salacz Ferencz. Haviár Dániel. Mikolay Mihály. Kontur József. Keller Imre. Székács István. Hegedűs Mihály. Mezey Lajos. ifj. Dáni József, dr. Dunai Alajos. Dancs Béla.

II. A kunszentmárton-mindszenti szakaszon:

Kis Zsigmond. Gróf Károlyi Imre. Jurenák Imre. dr. Lakos Imre. Balogh János. Szeder János. Kristó N. István. Sváb Sándor. Gróf Károlyi László. Mikolay István, Wimmer Károly. Kormos Károly.

III. A mindszent-apátfalvi szakaszon:

Kovács S. Aladár. Lázár István. Dobosy Lajos. Návay Gyula. Konstantin Péter. dr. Baksa Lajos. Juhász Mihály. Bánfi Gyula. Eckhard Oszkár. dr. Lázár György. Novák József. Návay Tamás. Füzesséry Kálmán. Szél György. Lukács István és dr. Endrey Gyula.

Helyi és vegyes hírek.

— Városi közgyűlés. A minap, megbízható helyről vett értesülés alapján azt irtuk, hogy a polgármester hétfőn tartja meg a városi közgyűlést. Ujabb értesülésünk szerint azonban a közgyűlés csütörtökre marad.

— Kitűntett kiállítók. Az eszedéves országos kiállításra kitűntetésben részesült iparosoknak a kiállítási érmeiket és okjeveiket dr. Lakos Imre polgármester december 5-én délelőtt 10 órakor kézbesíti a kuruzantuli közgyűlési teremben. Az ünnepélyes átadásra kétségkívül nagy számú közönség fog megjelenni. A kitűntetett iparosok tisztelgetere ugyanaznap este társasvacsora lesz a Kossuthkórhelyiségében. Egy teríték ára 70 kr.

— A fürdő megnyitására szóló hirdetésre — mely szerint a megnyitás hétfőn lesz — e helyen is föl hívjuk a közönség figyelmét.

— Feldisített sirok. A „Közérdek” mai száma a retormátus temető díszítéséről írva, többek között azt mondja, hogy illelenk, miszerint a sirokat fakkkal és borokkal ékesítik. — Jó is nézne ki a temető! A sirokban a holtak, a sirokon pedig a holt részeket aludnak csendes álmatok.

— Czigány karaván. Hét kocsis sátoros cigányt kísért a csongrádi rendőrség szombaton délelőtt Szentesre. Szabadkánál találta őket s a Békés megyei Nyiregyházára valók. Panaszkodnak is a cigányok, hogy ők nem tettek semmi rosszat, se nem loptak se nem hazudtak soha, még is ilyen szögyen esett meg velök. Mi el is hinnék nekik a mit mondanak, de a rendőrség tamaskodik és irgalom nélkül illetőségi helyükre tolonczolja őket.

— Tolonczolás. Nagyon erényes nő lehetne volna Rebelli Szabó Mária ha vére engedte volna. De a vér, a vér! Elment Tomesvárra, a honnan a napokban titkos kéjelgésért, haza tolonczolták.

— Hütlén cseléd. Egy kis apró pénzre volt szükségre Juhász Imre cselédnek, gondolt tehát nagyot és merészet és gazdájától, Korom Józseftől 2 ft 38 krt. elcsent. Az a minden lében kanál csendőrség azonban csakhamar rájött a turpisságra és az ügyet méltányias végzett a büntető bírósághoz áttette.

— A gőzgép kezelők és kazánfűtők vizsgálatára Krusper Pál kr. főmérnök s államépítészeti hivatalfőnök elnöke alatt Szegeden szervezett bizottság vizsgálat 1897. évi december hó 31-én d. u. 3 órakor kezdve a m. kir. államvasutak szegedi szivattyú telepén fogja megtartani, miről érdekeltek azon figyelemmel értesítettek, hogy a vizsga lefélére vonatkozó, kollektív bélyegzett s felszerelt kérvényeket a fent megnevezett bizottság elnökénél (Szeged, postapalota) kell megelőzőleg s legkésőbb a kitűzött nap d. e. 9 órájáig benyújtaniok vagy beküldeniök.

— **Éhínség a Bácskában.** A gazdag Bácskában több ezerre menő család küzd az éhséggel az ideai rossz termés és nagy drágaság miatt. Leírhatatlan az a nyomor, mely a legtöbb községben tapasztalható. Madarason, Katymázon és Pacséron a népiszkolák csaknem üresek, a nyomorgó nép ruházat és élelem híján nem tudja gyermekeiket iskolába küldeni. Bács-Topolyán a nyomor tanyán a diftériáz szedi tömegesen áldozatait. E községben a pusztító járvány miatt jelen tanévben még meg sem nyithatták az iskolákat.

— **Szerencsétlenség a pályaudvaron.** Eichner Samu 32 éves vasuti szolga, csütörtökön reggel Budapestén a ferencvárosi teherpályaudvaron a waggonok számainak felírásával volt elfoglalva. E közben nem vette észre, hogy a szomszéd sínparon vonat közeledik s így történt, hogy annak kerekei alá került, melyek mind a két lábát elmetzelték. Haldokolva vitték a kórházba.

— **Betyárvilág.** A csabai közbiztonsági állapotokat furcsa színben tünteti fel az a rablóármádás, melyről ma értesít bennünket békéscsabai levelezőnk. Szaberényi Lajos lelkészhez este beállított két idegen férfi és pénzt követelt tőle. A lelkészt elképzelhetően megijesztette ez a nem várt látogatás, de azért nem vesztette el lélekjelenlétét. A rablóknak azt mondta, hogy a pénz a másik szobában van és hogy rögtön kihozza. Ezzel bement a másik szobába, ennek ajtaját magára reteszelte s ekkor segítségért kezdett kiáltani. A kiáltásokat hallván, a rabló elmentekültek és eddig semmi nyomuk sincsen.

— **Vakmerő rabló.** Még e hónap elején a fővárosban vakmerő rablasi kísérlet történt, a melyet azonban a rendőrség a vizsgálat érdekében mindded-éltitkolt. Az eset csak most került a nyilvánosságra. Részletei ezek: November hó 2-án történt, hogy este nyolcz és kilencz óra között Fuchs Dávid ékszerbolosnak vacsi-utcai lakásán egy toprongyos alak jelent meg. A család éppen vacsoránál ült. A gyanus alakot a család bocsátotta be s még az előszobában megkerdezte tőle, mit akar. A rabló azt mondta, hogy valami Friedmann úrtól hozott levelet, a melyet csak személyesen adhat át. A család az embert nem eresztette be, az azonban erős lökessel utat tört s Fuchsnak előtt termett. Az emberhez Fuchsnak volt legközelebb s az vette át a levelet, a melyre német nyelven nagy betűkkel ezek a szavak voltak írva. „Pénzt vagy életet!” Fuchsnak roppantul megijedt és sikoltozni kezdett, miközben férje bement a másik szobába, hogy revolvert hezson. Ez alatt a rabló szobába nyult, revolvert vett elő s erős hangon, németül a fegyvert, a nő melléhez szegyezve, így szólt: „Most meg kell halnod, ha a pénzt elő nem adod!” Mig ez történt, Fuchs kezében revolverrel megjelent, a család is befutott a sikoltozásra, de ekközben a vakmerő rabló a lakásból távozott, s mindenkit lelővéssel fenyegetett, a ki közelíteni mer hozzá. Így azután elérve a kaput, az est homályában nyomtalanul eltűnt. A rablót a rendőrség nagy erélyvel nyomozza, de eddig semmiféle nyomra nem akadt.

— **Megszöktetett apácza.** Egész Csehországban napok óta izgatottsággal beszélnek egy romantikus esetről. A Neues Wiener Tagblatt prágai értesítője szerint Horina Venczel cseh munkászvezér a nachodi kolostorból megszöktetett egy német apácát, Soror Hubertát. Horinát nemrégiben a cseh munkások egy utcai zavargása alkalmával megsebesítették a rendőrök, úgy hogy a nachodi kórházba kellett vinni, ahol Huberta testvér ápolta. A beteg megszerette ápolóját és úgy látszik, hogy ez viszonzta a delczeg munkászvezér érzelmét. Miután Horina már fölgógyult, több ízben próbált Hubertával találkozni, de a kolostorbeliek azt mindig megakadályozták. Horina emiatt haragra gyúlt és néhány nap előtt revolverrel akarta kieroszakolni, hogy kedvező bocsátást kéri a kolostorból. A rendőrség közbelépett és a szerelmes munkást kiutasította a kolostorból. Horina még mindig nem tagadta és a szerencse kedvezett is neki. Pénteken este megszöktette az apácát, akit egy ismerős családhoz vitt. Huberta testvér most kivetkőzik az apáczaruhából, hogy a szeretett férfiú lehessen; a kolostor azonban nem hagyja annyiban a dolgot és az apáczaszöktető ellen pórt fog indítani.

— **Az agyongyórtott asszony** Egy fabódében iaktak a főváros egyik fátelépén, Brisák Pál, a felesége és a gyermeke. Vad ember volt Brisák Pál és hatalmas ererejű, ezért bízta rá a tulajdonos éjente a fátelépet, hogy őrizze azt a fabódéből. A felesége szelid, türelmes asszonyka volt, olyan mint minden szegény asszony. Nem kívánt magának semmit, vágyai még álmban sem voltak és boldog volt. ha az urának és gyermekeinek egy kis meleg ételt készíthetett. A josagot és szelidséget durvasággal és vadsággal viszonzta Brisák Pál. Rosszul bánt a feleségével és több volt hozzá a káromló szava, mint a jó szó. Követelő lett iránta és enni kért tőle akkor is, amikor nem dolgozott és nem keresett, Inni kezdett azután Brisák Pál. Azt mondják, hogy valaha jobb napokat, láttak és pálnakba akarta fojtani a keserűségét és az asszony penaszait, aki

nem bírta már tovább hallgatni a sok csunya beszédet. Mikor esténként hazajött, megijedtek a láttán felesége és a gyermeke. Zúzott volt nagyon és sokszor csak dadogva tudott beszélni a részegségtől. A kis bódében azóta rettenetesek voltak az éjszakák. A szegény, szelid asszony, ha csitítani merte az urát, ez meg is verte, a csizmájával meg is rugdosta. A gyermek nyöszörgött fájdalomában, mert ha hangosan mert sírni, őt is megverte az apja. A szerencsétlen anya némán tűrte az ő nagy fájdalmát. Józan állapotában is verte azután Brisák Pál a feleséget. A gyermek gyakran szaladt a szomszédokhoz, hogy szabadítsák meg anyját apja kézeiből, de a hatalmas erejű vad emberrel nem mert kiözdeni senki sem. A munkástársai sem mertek ezért szólani Brisák Pálnak, bár igen sajnálták a szegény, szenvedő asszonyt. Mikor aztán egy reggel munkára jöttek a telepre, a fabódében izonyu látvány tárult szemük elé. Brisák még aludt, nyugodtan aludt, a felesége pedig ott feküdt mellette holtan. Százot seb volt a testén és mindent csizmasarokkal való rugdosás okozta. A gyermeket nem találták sehol. Másnap találták meg az egyik szomszédnál, ahová aznap éjjel reszkette, fogvaczogva szaladt és nem akart szólni egy szót sem, akárhogy faggatták is. A kegyetlen férj eleinte tudni nem akarta, hogy mi baj érte az asszonyt. De elfogták őt és törvény elé állították. Miután a végtárgyalást, melyen a vádolt beismerő vallomást tett, megtartották, a törvényszék Brisák Pált halált okozott testi sértés címén négy évi fegyházra ítélte. Az ítélet azonban felkerült a kuriához, mely hat évi fegyházra mért a kegyetlen emberre.

— **A Tisza partján.** A népdalokban szegény szolgaleányok busulnak babjuk után a szeszélyes, szép Tiszának partján, a valóságban pedig egész kis dramák játszódnak le fűzfabokrai közt. Egy ilyen tragédiáról, ad hirt szegedi tudósítónk távirata: A Tisza-parton a halászek észrevettek, hogy a dudogáló szél furcsa alakot lóbal az egyik terebélyes fűzfa ágán. Közlebből azután jól kivették, hogy a fűzfaág egy akasztott fiú holtteste. Levágták a zsinórt, élesztgetni kezdték a fiút, de hiába, élet már nem volt a hideg testben. Átkutatták zsebeit, hogy hátha ráakadnak, miért lett öngyilkos. De a zsebek lukasak voltak s gombostűvel a fára volt tűzve ez a pár sor írás:

Turucz Istvannak hívnak, 16 éves napszámom vagyok. Az anyám az oka mindennek, vegye ő a lelkére.

A rendőrség azonnal megindította a nyomozást s ki is derítette, hogy az öngyilkos Turucz István az édes anyjával a szegedi külvárosban lakott. A fiú rossz hajlamu volt és mert az anyja nem adott neki pénzt, eladta teli kabátját. Az asszony megdorgálta ezért a fiút, aki annyira szívére vette a dolgot, hogy kiment a Tisza partjára s egy fűzfára felakasztotta magát.

— **Uj asszonyirtó.** Egy vidéki földbirtokos találkozik a vacsi-uton rég nem látott barátjával. — Szervusz Gyula! — kiáltja barsánnyan. — Bizony reg nem láttalak. No de hallottam híredet. Igazán csodálatos, a mi veled történt. — Mi? — kérdi álméikodva a fővárosi ismerős. — Hat az, hogy olyan rövid idő alatt két feleséget temettél el, Ugyan mondjad csak, miként történtbegett az?

— Neked megmondom őszintén az igazat. Szegények mérgükben haltak el, mert soha sem felteltem nekik, ha porra szálltak velem, s így nem volt kívül veszekedniök.

Selyem-damaszok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín a mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Megyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1897. november 20 — 27-ig.

Egybekelés:

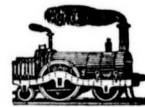
Faragó Mihály Kuti Eszterrel. Bélteki István Czák Annával. Gombos Mihály Sütő Juliánával. Varga József Farkas Rozáliával. Négyesi Péter Pál Janó Mariával. Dancsó Flórián Bartha Juliánával. Vasvári Ferencz Vecseri Zsuzsánnával. Egri László Besz Mariával. Lábos László Tarján Mariával. Lévy Gáspár Csepregi Bojalával. Berezsvei Imre Debréznyi Juliánával. Fekete Nagy József Szabó Magdolnával. Vida Károly Bor. Tóth Viktoriával. Budai Imre Halmi Rozáliával. Bodnár János K. Horváth Juliánával.

Születés:

Pláger Ilona. Csák Erzsébet. Nagy halva született fiú. Molnár Ferencz. Csarnus Lukács Erzsébet. Krisztiani Lajos. Grecsó Mária. Lakos Géza. Gergely Mihály Gergely. Szénási András. Bugner András. Bugner László (ikrek). Vecseri László. Antal Erzsébet. Tóth Imre. Bali Péter. Nótári Pál. Kiss Mária. Pataki Erzsébet. Gere Erzsébet. Horváth Terézia. Kajtár József. Vecseri Sándor. Kovács János. Bihari Eszter. Dobos Lajos. Török Jusztina.

Halálozás:

Kanász Nagy György 58 éves gyomorrák. Lónárt Eszter 6 hónapos hörglob. Dunaháti Tóth Lidia 14 éves szívvelhűdés. Józsei Eszter 14 napos születési gyengeség. Lovas István 81 éves aggkór. Pirók Barta Anna 57 éves szívvelhűdés. Kádár Károly 27 napos bélhurut. Fúti Molnár József 70 éves tüdővész. Toós József 61 éves szívvelhűdés. Meleg János 72 éves aggkór. Kósa István 37 éves májlob. Berényi Gergely 1 hónapos haszhártyalob. Somodi Lajos 10 éves tüdőlob. Berényi Imre 6 hónapos bélhurut. Bodnár István 73 éves hörglob. Szabó Julianna 61 éves tüdőlob. Molnár János 3 éves véletlenül megégett. Szabó Julianna 3 hón. bélhurut. Novaszell József 33 éves tüdővész.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1897. évi október 1-től.)

H.-M.-Vásárhely—Szolnok.

Vásárhelyről indul 7 óra 45 percz reggel, 4 ó. 7 p. délután és 8 ó. 10 p. este.
Mindszentről indul 8 ó. 47 p. reggel, 5 ó. 08 p. délután és 9 ó. 17 p. éjjel.
Szegvárról indul 9 ó. 10 p. délelőtt, 5 ó. 30 p. délután és 9 ó. 40 p. éjjel.
Szentesre érkezik 9 ó. 30 p. délelőtt, 5 ó. 49 p. délután és 10 ó. éjjel.
Szentesről indul 6 ó. 5 p. reggel, 11 ó. 30 p. délben és 6 ó. 09 p. este.
Tökérről indul 6 ó. 39 p. reggel, 12 ó. 06 p. délben és 6 ó. 41 p. este.
K.-Szt.-Mártonról indul 7 ó. 21 p. reggel, 12 ó. 49 p. délután és 7 ó. 27 p. este.
Szolnokra érkezik 10 ó. 27 p. délelőtt, 3 ó. 44 p. délután és 10 ó. 06 p. éjjel.

Szolnok—H.-M.-Vásárhely.

Szolnokról indul 3 ó. 55 p. éjjel, 11 ó. 49 p. délelőtt és 4 ó. 48 p. délután.
K.-Szt.-Mártonról indul 7 ó. 10 p. reggel, 2 óra 50 p. délután és 7 ó. 33 p. este.
Szentesre érkezik 8 ó. 15 p. reggel, 3 ó. 53 p. délután és 8 ó. 30 p. este.
Szentesről indul 4 ó. 50 p. reggel, 8 ó. 45 p. délelőtt és 5 ó. délután.
Szegvárról indul 5 ó. 13 p. reggel, 9 ó. 09 p. délelőtt és 5 ó. 32 p. délután.
Mindszentől indul 5 ó. 48 p. reggel, 9 ó. 45 p. délelőtt és 6 ó. 08 p. este.
Vásárhelyre érkezik 6 ó. 40 p. reggel, 10 ó. 37 p. délelőtt és 7 ó. este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 ó. 20 p. délelőtt, 1 ó. 55 p. d. u. Felegyházról „ 11 ó. 06 p. délelőtt, 2 ó. 55 p. d. u. Budapestre ér. 1 ó. 25 p. délután, 6 ó. 50 p. este.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 30 p. reggel, 2 ó. 30 p. délután és 4 ó. 35 p. délután.
Felegyházról indul 12 ó. 25 p. délben, 5 ó. 30 p. délután.
Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. délben, 6 ó. 30 p. este.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul 2 ó. 24 p. és 3 ó. 37 p. éjjel, (5 ó. 39 p. reggel gyorsvonat), 5 ó. reggel, (11 ó. 44 p. délelött gyorsv.), 3 ó. 35 p. és 4 ó. 43 p. délután.
Budapestre érkezik 5 ó. 45 p. és 7 ó. 10 p. reggel, (7 ó. 50 p. reggel gyorsv.), 9 ó. 10 p. reggel, (1 ó. 50 p. reggel gyorsv.), 6 ó. 30 p. és 8 ó. 10 p. este.

Budapest—Szolnok.

Budapestről indul 8 ó. 30 p. és 9 ó. 40 p. reggel, (2 ó. 15 p. d. u. gyorsv.), 2 ó. 55 p. és 5 ó. 45 p. délután, 7 ó. 05 p. este, (9 ó. 15 p. éjjel gyorsv.)
Szolnokra érkezik 11 ó. 21 p. délben, 12 ó. 21 p. délben, (4 ó. 16 p. délután gyorsv.), 6 ó. 52 p. este, 9 ó. 02 p. és 10 ó. 13 p. éjjel, (11 ó. 12 p. éjjel gyorsv.)

